

ment hermosa, ab franca rialla, encantadora suavitat en son parlar, agradívola á tot esser. Decidida ment, después de ma delectació comtemplant-la per llarga estona, l'hi estrenyi la ma en emotiva expressió y ens separarem per aquell dia tan plé de vivas impresions inesborrables.

Ja hi erem arrivats al primer dia de la Festa Major. Ja'ls veins vestits de festa, enrondavan l'Esglesia; estavan apunt de tocar á Missa Major; tots els preparatius ja estaven enllestits, l'envelat guaranit, la cobla entussiasmadora de la multitud estava ja á punt, pera acompanyar á les autoritats al temple, á presidir en son tipichs banchs de fusta, la solemne cerimonia relligiosa. Jo entretant pençava, distret completament de lo que els meus ulls podien veure y no ho miraven, havia passat la nit en somni dolç; tot mon pensar era per Ella.

La Missa ja ha estat celebrada, l'animació es extremada y á cada instant creix. Pel's voltants de la Plaça, tothom satisfet se dirigeix envers élla s'havia de treure ball, dança de costums, típica comarcal, que vol suposar el comengament de les ballades y diversions de la fadrinalla. Dintre el clós de l'envelat engalanat ab boixos, la multitud s'hi empenyia pera contemplar y fruir cadascú millor la danga típica, agradívola y encisadora; els petits cridaven, els grans ab cara rublerta de joia comengaren á fer lloch als joves balladors Trenca el primer compás la copla y tothom enmudit contempla la hermosa danga catalana; Ella també s'ho contempla ab fructuós interés, recolgada en la barana d'un balcó galantment ofert; jo, confonentme ab la multitud acapdellada al voltant dels joves balladors, la contemplava embadalit. De tant en tant nostres mirades se topavan y com se parlavan..... De sobte y sens jo, distret, atalayarme'n, el meu amich y company de sempre; m doná un copet a l'espatlla y'm preguntá çá qui mires? l'hi responguí emocionat, á la meua Ideal de molts dies.....

Trencat el glás pels joves balladors, la gent alegre's conфонia y s'arreglegava donantse les mans pera puntejar l'hermosa sardana, ab un esperit de fraternitat qu'enamorava; les veus d'alegría's topavan unas ab altres ressonant per tota la Plaça, tot-

hom gosava, tothom se sentia satisfet, tothom se divertia. Lo alegre fluviol trenca la xim-xim mitg aixordadora de la gent del poble; y xichs y grans ballen y punteigen airosament, teixint una corona de flors naturals á nostra hermosa danga Nacional á la ben nostra Sardana.

Aviat queda la Plaça ben deserta. Tothom s'es anat á llur casal á fruir lo tradicional Llevant de taula y saborejar els trogos escullits que la cobla al aire refila. Jo abstret, pençaba ja mes enllá, dugues ó tres hores mes enllá, que la veuria, que l'hi parlaria, que la miraria fit á fit y aprop meu, ben al costat meu, y.....ique l'hi'n diria de coses!

A. C.

(Seguirá.)

NOVES

La Companyia Pubill-Cosmo, aital com anunciarem el dia 17 del corrent, posá en escena lo gran drama-trágich en 4 actes, del eminent autor Sardou *La Tosca*, dirigida per lo senyor Pubill y secundantlo en el desempenyo les senyoretas Roca, Serrano, Vendrell y senyors, Cosmo, Bañeras, Puigventós y altres que sapigueren interpretar molt bé els seus respectius papers lo que'ls hi valgué grans aplausos.

Acabà ab la xistosa pessa en un acte *Lo Pronunciament*, desempenyada per las principals parts de la companyia. La regular concurrencia que hi assistí, quedà satisfeta dels treballs dels actors.

Dimenge, dia 18 a la tarda, representá el bonich drama d'en Ignasi Iglesias, *Las Garsas*, posada en escena per lo senyor Pubill y secundantlo els demés actors de la Companyia, que si bé alguna escena fou una mica freda y lo darrer acte plé de precipitació, no obstant tregueren l'obra a port magníficament.

Lo mateix dia a la nit, els aficionats de «L'Unió Liberal» posaren en escena, baix la direcció del nostre volgut amich Boix, l'obra qual titol es *La Pena de Mort* y la xistosa pessa *Cap y Cua*. Hi